

I. SIMONETTI, *Autoportret*. Rijeka, Moderna galerija

djela *Portret G. B. Bačića* (1843), *Djevojčica Giustini* (1843), *Portret Ivana i Helene Franković* (1844). U drugom riječkom razdoblju, između 1847–50, naslikao je nekoliko svojih najvrednijih djela: *Portret djevojke s maskom*, *Autoportret II* i *Portret Enrica Fishera*. Njegovi portreti djeluju neposredno i jednostavno (*Portret djevojke sa sivim šalom*, 1866–67; *Portret kneginje Giovanelli*, 1870); slika ih najčešće do pasa s izrazitim usnama, velikim očima i zamišljenim pogledom. Veličinom i reprezentativnošću izdvajaju se *Portret Bartola Benedikta Zmajića* i *Portret Ane Zmajić* iz 1869; B. B. Zmajić prikazuje i jedini očuvani Simonettijev crtež nastao 1855. Oko 1870. izradio je tri portreta J. J. Strossmayera. Između 1842–50. slikao je pov. teme i žanr-prizore; očuvan je samo akvarel *Bijeg iz Parga* (1842; Muzej Benaki, Atena). Bavio se i crkv. slikarstvom (*Bezgrešno začeće*, 1850; crkva Sv. Jerolima, Rijeka) te kopiranjem starih majstora, navlastito Tiziana (*Marijino uznesenje*, 1852; crkva Sv. Vida, Rijeka). Očuvano je 40-ak njegovih originalnih slika, najveći dio u Modernoj galeriji u Rijeci. Samostalna izložba priređena mu je 1955. u Rijeci. S. je najistaknutiji riječki slikar XIX. st. Bio je i vrstan restaurator i stručnjak za procjenu starih slika. Za Strossmayerovu galeriju u Zagrebu nabavio je u Italiji 30-ak slika tal. majstora XVI–XVII. st., od kojih je većinu sam restaurirao. Sa Strossmayerom je surađivao od 1865. do kraja života.

LIT.: B. Vižintin, Ivan Simonetti, riječki slikar XIX. stoljeća, *Riječka revija*, 1952, 2. — Isti, Strossmayer i Simonetti, *Bulletin JAZU*, 1954, 4–5. — Slikarstvo XIX. stoljeća u Hrvatskoj (katalog), Zagreb 1961. — B. Vižintin, Ivan Simonetti, Zagreb 1965. — Isti, Umjetnička Rijeka XIX. stoljeća. Slikarstvo-kiparstvo, Rijeka 1993. V. Fo.

SINAC, selo *II* od Otočca. Na lok. *Gradina* na Rudinama prapov. je utvrđeno naselje iz kasnoga brončanog, a vjerojatno i željeznoga doba. Zaravan gradine štite okrugle suhozidine, a vide se i temelji dviju stražarskih kula kružna tlocrta. U okolici su u živoj pećini usječena dva mitreja (*oltari*), s reljefom Mitre Tauroktona. — U župnoj crkvi Sv. Ilije (1841) tri su barokna oltara; na glavnome je slika sveca zaštitnika, djelo F. Berganta; bočni je oltar Sv. Franje Borgije dao podići kapetan Duinović (1768).

LIT.: K. Patsch, Die Lika in römischer Zeit, *Schriften der Balkankommission, Antiquarische Abteilung*, I, Wien 1900, str. 88–89. — Horvat–Matejčić–Prijatelj, Barok. — R. Drechsler-Bižić, Japodska grupa, u knjizi: *Praistorija jugoslavenskih zemalja*, V, Sarajevo 1987. R. D. B. i A. Ht.

SINOVIĆ (Sinovčić), Miro, grafički oblikovatelj (Karaganda, Kazahstan, 10. V. 1945). Diplomirao na Arhitektonskome fakultetu u Zagrebu. Radio kao grafički oblikovatelj u izdavačkoj kući »Vjesnik« 1970–77. S izrazitim osjećajem za likovnost radi oblikovna rješenja za proizvode poduzeća »Saponije«, »Podravke«, »Bagata« i dr. Od 1986. živi u Sjedinjenim Američkim Državama, gdje radi kao grafički oblikovatelj velikih izdavačkih kuća i tvrtki: »Ballantine«, »Harper & Collins«, »IBM«, »MGM«, »Sony« i dr. R.

SINJ, gradić u *J* dijelu Cetinske krajine. Neolitički kameni predmeti nađeni su na lok. Grad (Sinj), Ruduša, Radošić. U I. st. važna je dalmatska utvrda *Setovia* (iznad sela Lučana). Rim. žrtvenik na kojemu se spominje Genio Osiniatium dokaz je kontinuiteta naselja i toponima na sinjskome Gradu, a stele iz Ruduše osebujan su lokalni klesarski proizvod. Nedaleko